

ایهام

سر د روی \rightarrow ایهام تاسب

ایهام

جنی جنت رزروی لطف بگویش که جانگه دارد

صبا بر آن سرزلف ار دل مرا بینی

۱

چو گفتمش که دلم را نگاه دار چه گفت ز دست بنده چه خیزد خدا نگه دارد

نه: بعد، بعدم

۲

آفتاب زرد و بی مهر غروب مثل صدها قناری نشسته بود

۳

الله دیدم، روی زیبای توام آمد به یاد ایهام

۴

شعله دیدم سرکشیهای توام آمد به یاد

۵

گفت اگر بدانی هم او رهبر آید

۶

لیه ولیه \rightarrow معنی سعد (السادی)

۷

چو سرو از راستی برزد علم را / ندید اندر جهان تاراج غم را

۸

مثل قرآن، مثل آب است روان؛ در آب، حیات تنها بود و در قرآن حیات دلها بود

۹

گر در طلبت رنجی ما را برسد، شاید چون عشق حرم باشد سهل است بیابانها

۱۰

معلم، مرغان را گویا می‌کشید؛ گوزن را عنارق می‌زد؛ خرگوش را چاپک می‌بست؛ سگ را روان گرته می‌ریخت

۱۱

در چشم او که خود چشم زمانه ما بود، آرامشی بود که گمان می‌بردی شاید هم به حق از سر تسلیم است

۱۲

و با اشتیاق منتظر شب هستند تا به قلب دشمن بتازند.

۱۳

پیش از همه غواصها در سکوت شب، بعد از خواندن دعای فرج و توسُّل به حضرت زهرای مرضیه (س)، به آب زدند و خط را گشودند

۱۴

جولقی ای سر برنه می‌گذشت

۱۵

با سربی مو چو پشت طاس و طشت

تاریخ، روزی روستای کوچکی را / از روستاهای جنوب به یاد خواهد آورد / که «قفرکه» خوانده می‌شود / روستایی که با «صدر» ش، با سینه اش /

از شرافت خاک و کرامت انسان بودن دفاع کرد